

DIARI DE SESSIONS



C O R T S V A L E N C I A N E S

X Legislatura

Número 1 • 2019

Diputació Permanent de les Corts Valencianes realitzada el dia 23 de juliol de 2019

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Enric Morera i Català

SUMARI

(Comença la sessió a les 11 hores i 8 minuts)

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a explicar per a explicar les discrepàncies mostrades pel Govern d'Espanya sobre la inconstitucionalitat de determinats preceptes o disposicions de la Llei 28/2018, de 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2019, i també pel que fa a la Llei 27/2018, de 27 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat, i els respectius acords de la Comissió Bilateral de Cooperació d'Administració General de l'Estat-Generalitat, com també per a retre comptes del moment en què el Consell ha tingut coneixement dels dubtes de legalitat mostrats per part del govern d'Espanya sobre les normes esmentades, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 1.685)

2

Intervencions del diputat senyor Rubén Ibáñez Bordonau (GP Popular), de les diputades senyora María de los Llanos Massó Linares (GP Vox) i senyora Ruth Merino Peña (GP Ciudadanos), del diputat senyor Ferran Martínez Ruiz (GP Podemos-Podem), de la diputada senyora Aitana Mas Mas (GP Compromís) i del diputat senyor José Muñoz Lladró (GP Socialista)

(S'alça la sessió a les 13 hores i 15 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió

**Diputació Permanent de les Corts Valencianes
realitzada el dia 23 de juliol de 2019. Comença la sessió
a les 11 hores i 8 minuts. Presideix el president de les
Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català.
Reunió número 1. X Legislatura.**

El senyor president:

Anem a començar.

Abans d'iniciar la Diputació Permanent primera d'esta legislatura, els he d'informar que, d'acord amb el transcurs del debat, suspendrem esta diputació permanent uns minuts abans de les dotze del migdia perquè, aquells que ho vullguen, i els convida a que participen, fem uns minuts de silenci en record de la nova víctima de violència masclista, que va tindre lloc ahir a Calp. També han hagut altres víctimes en Espanya, i per tant també tindrem un record per a estes víctimes.

Anem a donar inici a la Diputació Permanent número 1.

Donem la benvinguda al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

I tenim un punt únic, que és la compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic per a explicar les discrepàncies mostrades pel Govern d'Espanya sobre la inconstitucionalitat de determinats preceptes o disposicions de la Llei 28/2018, de 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat per a l'exercici 2019, és a dir, el present. I també, pel que fa a la Llei 27/2018, de 27 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat. I els respectius acords de la Comissió Bilateral de Cooperació de l'Administració General de l'Estat-Generalitat, com també per a retre comptes del moment en què el Consell ha tingut coneixement dels dubtes de legalitat mostrats per part del Govern d'Espanya sobre les normes esmentades.

Esta compareixença de la Diputació Permanent ha estat sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.

Coneixen vostés el procediment, que està contemplat en l'article 172 del nostre Reglament. I, sense més dilació, té la paraula l'honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyories.

Bon dia a tots i a totes.

Comparec hui a petició del Partit Popular, una petició d'urgència, per això s'ha reunit esta Diputació Permanent, sobre un tràmit que es produïx quasi de forma sistemàtica des de fa anys en el marc dels grups de treball que permeten la cooperació interadministrativa per a l'arribada d'acords; cosa que, per altra banda, estic encantat de fer, encantat de

fer i que vostés, senyories, que han demanat la compareixença, senyores i senyors del Partit Popular, sempre bloquejaven quan estaven al govern; una altra mostra més de les diferències de fons i de forma entre els seus governs i els actuals.

Com ara voran, el tema d'esta compareixença no revestix cap excepcionalitat perquè este Consell treballa, i molt, i adequa el seu esforç per millorar la vida dels valencians en el marc d'observança més estricta de la legalitat, fent ús de tots els instruments que posa al nostre abast el sistema perquè les valencianes i els valencians efectivament visquem millor.

Perquè el que sí que és urgent, ara per ara, és seguir blindant l'estat del benestar i intentar netejar, d'una vegada per sempre, el rastre de calamitats que els governs del senyor Zaplana, del senyor Olivass, el senyor Camps i fins i tot el senyor Fabra van deixar durant vint anys en esta Comunitat.

Perquè, senyories, nosaltres mirem cap endavant i seguim avançant, però a dia d'avui encara seguim pagant, literalment pagant les destrosses de la gestió anterior.

Així que vaig a donar-los totes les explicacions que vullguen sobre les comissions bilaterals, però també sobre tot el que seguim arrossegant –cal seguir recordant-ho– perquè tinguem una idea clara del punt de partida i la meta a la qual volem arribar. Anem per faena.

Com ja ha expressat literalment la jurisprudència del Tribunal Constitucional, l'estat i les comunitats autònomes estan sotmeses recíprocament a un deure general de cooperació, que és essencial per al model d'organització territorial de l'estat implantat per la Constitució.

Entre els mecanismes que permeten articular esta col·laboració estan les comissions bilaterals de cooperació entre l'estat i les comunitats autònomes, que permeten reunir els representants d'ambdues administracions per a poder arribar acords sobre les diferències que puguen existir. Es tracta d'un instrument destinat a evitar la conflictivitat processal que este Consell ha utilitzat de manera efectiva, arribant sempre a acords amb l'estat quan ha hagut alguna discrepància.

Per tant, estem davant d'un procediment actual i voluntari de cooperació, per altra banda, que es ve utilitzant des de fa anys, quan vostés encara estaven en el govern, i no solament amb la Comunitat Valenciana, sinó amb totes les comunitats autònomes.

Este govern ha arribat recentment a acords que validen la seua proposta normativa, com ara l'acord del 9 de juliol de 2019 respecte a les previsions dels articles 26 i 60 de la Llei 23/2018, de 29 de novembre, d'igualtat de les persones LGTBI.

Perquè, senyors del PP, quan vostés estaven en el Consell, el govern central del seu propi partit els va plantejar discrepàncies en diverses ocasions sobre temes de bastant envergadura amb greus repercussions per als valencians i les valencianes. Nosaltres, no obstant això, som capaços, com acabe d'evidenciar –avui mateixa he sabut la notícia– de solucionar-les mitjançant el diàleg i la negociació, cosa que vostés no sempre havien sigut capaços de fer.

En qualsevol cas, vaig a començar per comentar les apreciacions tècniques formulades a la Llei 27/2018, de mesures fiscals, gestió administrativa i financera i organització de la Generalitat, en relació amb els articles 40, 69 i 70, com també la disposició adicional cinquena.

L'escrit remés el 19 de març de 2019, dia de Sant Josep, el ministeri va comunicar invitació a participar en el procediment establert, havent arribat a l'acord per a iniciar negociacions el 20 de març, segons resolució de 2 d'abril, per a la publicació del referit acord al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* el 24 d'abril; tot això dins del mateix calendari que s'ha seguit quan s'ha convocat esta comissió bilateral en anteriors ocasions, inclús quan governaven vostés, senyors del PP i senyores del PP, i que ha acabat en acord per part de totes les dues administracions.

Este grup de treball es va reunir el 25 de juny de 2019, data que va establir el ministeri, a fi que ambdues administracions pogueren treballar conjuntament en l'estudi de determinats aspectes d'índole tècnica en les matèries que passaré a explicar-los a continuació i que han conclòs amb la signatura de l'acord, signatura de l'acord –subratlle– el passat 16 de juliol.

En primer lloc, respecte de l'article 69 de la Llei de mesures fiscals, que modifica, entre d'altres articles, 12.1, lletres a i b, de la Llei 13/2004, de 27 de desembre, de caça de la Comunitat Valenciana.

Este article s'introduïx atenent la dinàmica de les poblacions d'aus, donat que s'ha observat que altres espècies migratòries, no només les aquàtiques, estan augmentant les seues poblacions. D'esta manera, l'eliminació de la prohibició de la caça en encebadors per aus migratòries, entés que de manera genèrica s'hauria de considerar dins d'esta la tórtora europea, podria portar-se a terme en tant que el tret es produirà, el tir se produirà el moment del vol.

El Pla d'acció europeu de tórtora europea, aprovat en 2018, propugna una moratòria temporal de la caça de l'espècie a Espanya, el que fa que per a incloure esta espècie podria plantejar diferències de criteri pel que fa al citat pla d'acció.

Doncs bé, esta consideració té fàcil solució, i així es va transmetre al Govern d'Espanya en el transcurs de la comissió bilateral. Estes apreciacions ja previstes en la resolució del director general de Medi Natural i Avaluació Ambiental de desenvolupament de l'Ordre 1/2019, on apareix la moratòria en la caça de la tórtora europea, que va ser publicada al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 15 de juliol.

En segon lloc, l'article 70 de la Llei modifica els articles 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21 de la Llei 12/1994, de 21 de desembre, de mesures administratives i modificació del text articulat de la Llei de bases de taxes de la Comunitat Valenciana, aprovat per Decret legislatiu el 22 de desembre de 1984, del govern valencià.

En estos articles, senyories, es regula l'exercici de la potestat sancionadora sobre el control de la qualitat agroalimentària, i mitjançant la Llei 27/2018 se li dona una redacció que és literalment igual a la que ja teníem arrel del Decret 153/1996. Fixen-se vostés de la gravetat i la urgència de l'assumpte.

Donat que es pot apreciar un solapament de la normativa autonòmica sobre l'estatal, que es va regular molt posteriorment l'any 2015 des de la Generalitat, s'ha considerat que es podria reavaluar esta regulació, ja que l'experiència pràctica ens permetrà posteriorment la tipificació de les infraccions en una futura llei de qualitat agroalimentària, sempre dins del marc de respecte competencial que exigix la normativa.

En tercer lloc, pel que fa a la disposició adicional cinquena de la Llei de mesures, cal indicar que esta determina que s'igualen els complements específics dels odontòlegs de les unitats de suport d'atenció primària als percebuts pels facultatius especialistes, segons les taules retributives vigents per a cada anualitat, a partir de l'1 de gener de 2019. Es tractava d'una millora salarial per aquests facultatius que treballen en la primera línia d'atenció al pacient, com en l'atenció primària, amb la finalitat de recompensar la labor que exercixen, moltes vegades no valorada en la seua justa mesura.

No obstant això, l'estat en este cas ha entés, per raons tècniques pressupostàries, que no era possible aplicar-ho, perquè havia de finançar-se amb càrrec als percentatges d'increment màxim que assenyala l'article 3.2 del Reial decret llei 24/2018. El Reial decret llei 24/2018 tenia com a finalitat l'establiment de mesures urgents per a la millora de les retribucions dels empleats del sector públic per tal d'evitar la seua congelació automàtica, com a conseqüència de la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat de 2018, establint, no obstant, limitacions, donat que estes millores no poden experimentar un increment superior al 2,25% respecte a les vigents a 31 de desembre de 2018.

Així doncs, encara que des d'este Consell s'ha volgut reconèixer, la seua labor, tenint en compte que en les retribucions d'este personal ja havien incorporat estes pujades del 2,25 respecte de 2018, els percentatges esdevenen lleugerament superiors del que ha impedit materialitzar-les segons la previsió establerta en esta disposició.

Perquè, senyories, els funcionaris públics són fonamentals per al bon govern d'un país. El nostre estat de benestar s'assenta en la prestació d'uns serveis públics de qualitat a la ciutadania, serveis que depenen en última instància de la professionalitat dels empleats públics, als quals cal reconèixer el seu esforç i la seua dedicació.

És per això que este Consell se sent impel·lit a buscar unes fórmules per a la seua justa retribució sempre que siga possible.

Respecte a l'article 40 de la Llei de mesures, pel qual es va introduir una nova disposició adicional tretzena de la Llei 17/2017, de 13 de desembre, de coordinació de les policies locals, he de dir-los que la Generalitat sempre ha apostat per una policia local professionalitzada, capaç de donar resposta a les necessitats que demana la ciutadania. Prova d'açò és el compromís d'este Consell que el passat 12 de juliol va aprovar un decret que estableix les bases i criteris generals per a la selecció, promoció i mobilitat de totes les escales i categories dels cossos de policia local de la Comunitat Valenciana.

Ara bé, arran de la promulgació del Reial decret 1.449/2018, que permet la jubilació anticipada dels policies locals, era necessari cobrir les places que es quedaren vacants a

resultes d'este procediment. Per esta raó, mitjançant la Llei 27/2018 va mirar de trobar l'instrument necessari perquè els ajuntaments pogueren nomenar personal funcional interí en els seus cossos de policia local i de manera temporal. Estos nomenaments finalitzarien al 31 de desembre d'enguany sense que, a més, estos interins pogueren portar armes de foc, ja que les seues funcions serien les de policia administrativa, custòdia d'edificis, medi ambient, tràfic i seguretat vial. D'esta manera es podien destinar els efectius de carrera disponibles a altres funcionaris i a altres funcions.

Es tracta, per tant, d'una mesura temporal per tal de pal·liar les necessitats conjunturals de personal que es pogueren derivar de les jubilacions anticipades. És a dir, una mesura per a respondre a una situació singular, a una situació especial. Una situació que deriva -i no em cansaré de recordar-ho- del fet que vostés, el Partit Popular, junt amb Ciutadans i els independentistes, votaren en contra del progrés social per a la Comunitat Valenciana donant l'esquena i rebutjant inversions, més i millor ocupació pública, millora de serveis, en definitiva, compromentent la qualitat de vida dels valencians i les valencianes.

Per què dic això? Perquè el Projecte de pressupostos generals de l'estat per al 2019, que vostés varen tombar, permetia aplicar a l'oferta de 2019 les baixes que es produïren com a conseqüència de l'avançament de l'edat de jubilació. Però com vostés, senyors del PP i de Ciutadans, avui volen que comparega jo, ací, urgentment, van votar en contra, ara, la taxa de reposició de policia local no pot superar el 115%.

Així, vostés, ni fan ni deixen fer. Es queixen de tot i quan tenen una oportunitat de col·laborar en la millora de les condicions de tots els valencians i valencianes voten en contra. I ara ens trobem davant la necessitat de buscar solucions a problemes urgents -eixos sí que són urgents, eixos que estic plantejant jo- que segurament no serien necessaris si vostés hagueren recolzat els pressupostos.

La conseqüència és que no es pot dur a terme la mesura dissenyada per este Consell per a millorar la situació dels municipis valencians en matèria de policia local. Senzillament, no podem solucionar el marc legal vigent. Una consideració tècnica que, com ja he dit, que al dia d'avui segurament no existiria si vostés hagueren recolzat els pressupostos de l'estat del 2019. Eixa era, senyories, la solució, que no la tenim.

Anem a l'altra llei. Anem ara al que concernix la Llei 28/2018, de 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat per a l'exercici de 2019. La sol·licitud va referida a les apreciacions tècniques manifestades en escrit pel ministeri a través del qual es convida la Comunitat Valenciana a participar a través de la línia de cooperació prevista en l'article 33.2 de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional. Una vegada més, el calendari seguit per a la convocatòria i les reunions de treball que han portat a terme les dues administracions no difereixen amb les que s'han vingut aplicant al llarg de tots els anys en què s'ha fet este tipus d'instrumentació.

De la mateixa manera en què s'ha signat ja un acord pel que fa als aspectes tècnics, com acabe d'explicar, que afectaven determinats articles de la llei de mesures, en el cas de la llei de pressupostos la *calendarització* de la invitació del ministeri

d'iniciar negociacions així com la constitució dels grups de treball es manté dins dels temps habituals en què es desenvolupen estos procediments. Així, els informe que la setmana passada tingué lloc la reunió bilateral on ambdues administracions han posat de manifest els seus arguments amb la bona disposició d'arribar a un acord satisfactori.

En primer lloc, parlem de l'article 34 i el règim retributiu del personal laboral al servei de les entitats i subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació. Pel que fa a l'avaluació tècnica del precepte, aquest té l'objectiu d'habilitar la Generalitat per autoritzar excepcionalment increments addicionals en la massa salarial d'aquelles entitats que reben subvencions de naturalesa corrent, caràcter finalista i consolidables, per a poder atendre adequadament els serveis públics associats a la transferència finalista, encara que això no suposa que l'increment total de la massa salarial del conjunt d'entitats del sector públic de la Generalitat supere l'establert per la legislació bàsica de l'estat per a un exercici concret.

Estem parlant, senyories, de treballadors que presten un servei públic bàsic als valencians com ara, per posar-los un exemple, els de Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana, una entitat que durant la gestió que portaven a terme els governs del Partit Popular ha vingut patint un important deteriorament amb conseqüències dramàtiques precisament per la manca d'inversions i de recursos humans necessaris per a la millora de serveis.

Va ser precisament este govern qui després del greu accident del metro de l'any 2006 va aprovar una llei de seguretat ferroviària amb la necessària implantació de mesures per a garantir el servei i la seguretat dels valencians i les valencianes en la utilització del transport públic. I no vull aprofundir més en este accident i com ho varen gestionar vostés, senyors del PP, perquè no és el tema d'avui, però vull recordar-ho.

Però segurament els ajudarà a entendre el fet que este Consell busque tots els mecanismes al seu abast per a ampliar plantilla, millorar els serveis nocturns a les freqüències i que, en definitiva, assegure els mínims indispensables per a garantir la qualitat del servei i la seguretat dels seus usuaris.

Este govern, no ho dubten, continua fent tots els esforços que siguen necessaris per tal de buscar les fórmules que permeten unes retribucions salarials justes per a aquells empleats públics que contribueixen a la prestació dels serveis públics a què tenen dret els valencians i les valencianes. I ho farem perquè el govern del botànic actuarà sempre amb responsabilitat i lleialtat cap als ciutadans.

En segon lloc, em referiré a la disposició addicional onzena del pagament ajornat. Es tracta d'una apreciació que ja va ser aprovada l'any 2018 sense que sobre la matèria, esta matèria, s'haguera fet cap tipus de modificació a la redacció del precepte. El fet que la nostra comunitat autònoma haja recorregut a aquesta figura des de finals dels anys huitanta fins a aproximadament el 2011 determina que, a dia de hui, tot i que la Generalitat ja no recorre a aquesta modalitat, mètode alemany, molts d'estos contractes continuen encara en vigor generant obligacions de pagament que ha d'atendre este govern.

Quan vostés governaven optaren per aplicar sistemàticament un model de contractació que no només va acabar sent

reprovat per la Unió Europea sinó que carregava sobre les economies empresarials els ajornaments.

I ara la Generalitat ha de fer front al pagament d'aquells contractes que van subscriure vostés sota la premissa d'anar diferint el deute *ad infinitum*. Concretament, el compte general de 2018, en el compte 411 recull les despeses derivades d'altres, contractes d'obra amb clàusules de pagament ajornat que ascendixen a un total de 532.985,59 cèntims d'euro.

Per tant, aquesta disposició normativa el que preveu no és la utilització del mètode que utilitzaven vostés. No!, no! El que pretén, precisament, és poder actuar sobre aquells contractes que es varen subscriure en aquelles condicions, perquè les conseqüències de la seua gestió continuen il·lustrant el pressupost d'esta comunitat.

En tercer lloc, parlaré de la disposició addicional vint-i-sisena del règim de carrera professional horitzontal del personal funcionari laboral de l'administració i serveis de les universitats públiques de la Comunitat Valenciana.

Com vostés recordaran, el sistema de carrera professional per al personal funcionari de carrera de la Generalitat es va regular en la nostra comunitat en la disposició vint-i-novena de la llei de pressupostos de 2014 i en el Decret 186/2014, de 7 de novembre, que establia el caràcter progressiu de la implantació de la carrera professional, abans d'entrar el govern del botànic.

En el mateix sentit, la llei de pressupostos de 2015, disposició trentena i trentena primera per al personal laboral fix, fixava els percentatges en els quals progressivament s'havien de reconèixer i abonar la citada carrera professional. En conseqüència, este govern considera que és, per tant, de justícia social, l'aplicació de la carrera professional al personal d'administració i servei de les universitats en les mateixes condicions.

O és que no volen les seues senyories, del Partit Popular, que el personal funcionari de les universitats siga retribuït de la mateixa manera i en les mateixes condicions que la resta dels empleats públics? Una pregunta interessant.

Este govern ha escoltat esta reivindicació dels treballadors i treballadores incorporant les seues demandes a través de la implantació progressiva: 33% en el 2017, 66% en el 2018 i el 100% en el 2019. Esta és la nostra proposta. I així l'hem traslladada tal com es va recollir a la llei de pressupostos de 2018 dins dels límits que establixen les normes bàsiques sobre retribucions de la llei de pressupostos generals de l'estat.

Per últim, em referiré a la disposició addicional trentena respecte dels complementos específics dels llocs de treball del cos de metges forenses adscrits als instituts de medicina legal i ciències forenses. Este increment ha quedat ja absorbit per la distribució autoritzada mitjançant l'Acord del Consell del 12 d'abril del present any del 0,25% de massa salarial addicional que per al present exercici habilitava la normativa bàsica estatal de la matèria.

En concret, a la conselleria amb competències en matèria de justícia se li van atribuir 270.000 euros per a atendre, entre uns altres, els compromisos econòmics addicionals derivats

del precepte que ens ocupa. I, per això, entenem que el ministeri no tindrà cap objecció a esta proposta, entenem; hem d'acabar les negociacions.

Atenent que la reunió va tindre lloc la setmana passada esta és la informació de què disposem tenint en compte que sí que els puc avançar que s'està treballant de manera conjunta en la concreció de les propostes d'acord per a la seua resolució satisfactòria.

Però abans d'acabar, vull remarcar que el problema pressupostari d'esta comunitat s'agreuja encara més quan vostés, després d'haver deixat un forat que ha exigut la provisió de milers de milions als comptes generals en els últims quatre anys per fer front als *pufos* que ens han deixat, als impagaments com a regal, com a herència, encara voten en contra d'uns pressupostos generals de l'estat que objectivament eren favorables a la Comunitat Valenciana i que podien haver pal·liat molts d'estos problemes. No resoldre, perquè la solució, si ve, serà d'un nou sistema de finançament autonòmic, però, com a mínim, pal·liar.

Les lleis de pressupostos han de preveure l'escenari futur que es produïx al llarg d'un any i, francament, malgrat l'abundància de precedents, ens resistim, una volta més, a preveindre que hauríem de comptar que el Partit Popular bloquejaria els instruments per a resoldre molts dels problemes que patix la Comunitat Valenciana. Problemes que tenen a vore que els serveis de Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana puguen ser millors, que puga haver-hi més seguretat als nostres pobles, amb més policia local, o que determinats col·lectius de personal que presten serveis públics a la població no estiguen perjudicats respecte d'altres en els seus drets professionals.

Este Consell continuarà treballant per a garantir la partida social a què tenen dret els valencians i les valencianes.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Són les 11:37. Ens dona temps a fer la primera intervenció del Grup Parlamentari Popular, sol·licitant de la compareixença.

Per tant, donem la paraula a l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez perquè puga interpel·lar el conseller.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Muy buenos días a todos.

En primer lugar, señor *conseller*, permítame que le felicite por su nuevo nombramiento. Repite usted en el cargo. Yo creo que para cualquier valenciano es un orgullo formar parte del gobierno valenciano, independientemente de las diferencias

políticas, que sabe que son muchas que tengo con usted, creo que es lógico y normal que en su primera comparecencia sea felicitado por este grupo.

La verdad es que con usted los valencianos van a tener una seguridad, y es que la ficción seguirá estando presente en las cuentas valencianas. Y este es uno de los problemas que arrastra también la convocatoria de hoy.

Hay alguna cuestión que le quiero matizar a sus observaciones. En primer lugar, esta comparecencia no la pide el Partido Popular, usted se queda muy con el tema del partido; es un grupo parlamentario, esto es un parlamento, es el Grupo Parlamentario Popular. Lo digo porque ese medio odio que ha destilado usted constantemente contra el Partido Popular lo ha hecho también como solicitantes de esta convocatoria.

La segunda de las cuestiones es que parece ser que a usted le ha sorprendido que le citemos con urgencia para esto. No, mire, esta convocatoria ya la presentamos el 25 de abril, y no acudieron, y la hemos vuelto a presentar el 27 de junio y ha acudido. Pero, mire, si le parece que es urgente, yo creo que hay otros temas que también son muy urgentes, señor *conseller*, donde miembros de su gobierno y el presidente de la Generalitat deberían estar compareciendo aquí hoy. Porque, mire, no tiene sentido que usted se queje amargamente de la urgencia de esta convocatoria y que, en el mismo momento, el Grupo Parlamentario Socialista registre la solicitud de una comisión de hacienda urgente para que comparezca el director del IVF. Oiga, si tan urgente es eso, quien tiene que dar la cara ante todos los valencianos es el presidente de la Generalitat y dejarse de escuderos, y dejarse de escuderos.

Dicho todo esto, de lo que estamos hablando hoy aquí es de las dos leyes más importantes, de las dos leyes más importantes que a lo largo del año aprueba este parlamento. Usted, cuando estas dos leyes se aprueban, como capitán moro de la comparsa hace siempre esos aspavientos con los brazos, pero lo que nunca les cuenta a los valencianos es que dos meses después el Gobierno de España tacha de posible inconstitucionalidad algunos artículos de esas leyes. Porque eso es lo que usted nunca nos cuenta y es el segundo año reiterado, el segundo año reiterado y consecutivo que pasa lo mismo, en las dos leyes, en las dos leyes, le pasó en la del año pasado y le pasa en la de este. Y eso no nos lo cuenta.

Hasta ahora, lo que conocíamos de los presupuestos es lo que ya conocen la mayoría de ustedes. Son unos presupuestos absolutamente hinchados en los ingresos, con los 1.325 millones ficticios que nunca han venido –usted ha dejado un agujero de prácticamente seis mil millones en eso–, donde, además, usted se comprometió –y su gobierno– a que vendrían 350 millones de dependencia, que no han venido, y donde usted dijo que, por la compensación del IVA, por el SII, vendrían 250 millones, que tampoco han venido. En este último caso, no es que no solo han venido, sino que la AIREF, en el informe reciente, dice que el gobierno actual, el socialista, no ha tenido ninguna intención en modificar la normativa.

Eso es lo que conocíamos hasta ahora. Lo que no conocíamos era los motivos de la inconstitucionalidad y es por lo que le traemos aquí. Porque, al final, señor *conseller*, que usted venga aquí se trata de que dé cuenta no solo a los parlamentarios, sino a los valencianos.

Oiga, mire, el ejecutivo y el legislativo tienen que estar totalmente diferenciados. La señora Oltra siempre lo dice: «Nosotros hacemos lo que las Cortes digan. El presidente vendrá cuando las Cortes digan.» Oiga, las Cortes lo han pedido. El problema es, ¿quiere venir o no quiere venir el presidente a las Cortes?, por ejemplo. Claro, pero aquí nosotros aprobamos leyes, como parlamento, que después usted, como ejecutivo, modifica y no dan cuenta al parlamento. Oiga, pues, mire, honestamente, a nosotros no nos parece bien y las cosas pueden cambiar, digo yo. Y, por eso, usted viene aquí, para dar cuenta de todo esto.

Porque, claro, la culpa de todos los males, según se le ha escuchado a usted, es del Partido Popular. Oiga, ¿todavía estamos así, después de cuatro años, que la culpa de todos los males es del Partido Popular? Pero, ¿usted sabe quién está gobernando ahora este país? Bueno, quizá no lo sepa, porque la verdad es que lo de gobernar tampoco se entiende mucho. Pero, oiga, que todo esto, que todas estas quejas se las ha hecho su partido, que es quien gobierna. Un gobierno socialista tacha de posible inconstitucionalidad unas normas emanadas de un gobierno socialista, de Compromís y de Podemos, porque nosotros no lo votamos a favor.

Pero, claro, contra Rajoy y contra el PP se gobernaba mucho mejor. Y usted, en lugar de querer venir voluntariamente aquí ha sido obligado por el primer partido de la oposición a que tenga que rendir cuentas. ¿Y a usted le parece mal, le parece extraño? No, si es lo lógico, es lo que debería pasar.

Pero, mire, le voy a dar un dato. De las 25 comisiones bilaterales que ustedes han tenido desde que son gobierno, en estos últimos cuatro años, 12, 12, casi el 50%, se las han abierto hace un año, con un gobierno de Pedro Sánchez. Las cosas iban a cambiar, señor *conseller*. Y, de esas 12, de esas 12, una inmensa mayoría han ido directamente a las leyes más importantes que teníamos en esta comunidad. Y ustedes callados, y ustedes callados.

¿Saben ustedes qué decían cuando el gobierno de Mariano Rajoy abría comisiones bilaterales? Que era un ataque contra nuestra autonomía, que era un menosprecio político y social a la Comunidad Valenciana, que era un arma arrojada contra la actividad del parlamento valenciano. Y, ahora, ¿qué dice, señor *conseller*? ¡Ah! Ahora dice que el Partido Popular quiere que, con urgencia, usted comparezca. ¿De verdad cree que no han cambiado las cosas?

Mire, hasta ahora conocíamos que ustedes habían pasado de la reivindicación a la sumisión en el tema de la financiación autonómica, pero ahora también sabemos que se han quedado sin voz, absolutamente sin voz, para reivindicar nada ante el gobierno de Pedro Sánchez.

Yo estoy absolutamente convencido de que ustedes, los socialistas, no quieren un gobierno de Pedro Sánchez. Ustedes quieren un gobierno del PP, claro, faltaría más, con lo bien que se vivía, ¿verdad?, reclamando todo eso contra el Partido Popular. (*Veus*)

Pero, mire, ustedes no han dado absolutamente ninguna solución a nada. Se han pasado todos estos años, estos cuatro años, reivindicando algo con mucha potencia los primeros cuatro años y casi en silencio el resto. Y la diferencia entre un momento y otro fue quién gobernaba en España. Cuando

gobiernan los socialistas en España, al Consell de Puig la boca se le hace pequeña y la voz no se le oye. Pero ese no solo es un problema del señor Puig, que también. A los señores de Compromís, tan dados a gritar con fuerza aquello de defender lo valenciano, no se les oye absolutamente para nada, para nada, en lo práctico, en el papel... Mire, el papel es muy sufrido. Hay declaraciones absolutamente de todos, especialmente del *conseller* de Hacienda, sobre estos temas.

Pero, bien, nosotros consideramos que esto no puede volver a pasar. No puede volver a pasar que se ataquen las leyes que emanan del parlamento valenciano y que el gobierno valenciano se calle en sus soluciones. Y, por eso, ya les anuncio algo que hemos hecho esta misma mañana, hemos presentado una proposición de ley para que sea obligatorio que los miembros del Consell tengan que rendir cuentas en este parlamento sin tener que traerles, como le hemos traído hoy aquí, señor *conseller*.

Cada vez que haya una comisión bilateral, miembros del Consell tendrán que comparecer durante la tramitación para explicarnos a todos el por qué y, a la finalización de la tramitación, para explicarnos cómo ha acabado. Porque, si de verdad hay separación de poderes, si este parlamento es el que realiza las leyes, este parlamento tiene que tener conocimiento de cómo quedan esas leyes y no ustedes, por la puerta de atrás, cerrar estas leyes. Y esa es una petición que ya no queda solo en palabra, queda en escrito hoy en el registro de esta cámara. Porque ustedes tienen que dar la cara mucho más, señor *conseller*, mucho más de lo que la dan.

Ustedes son un gobierno absolutamente opaco y que, ante los problemas, la culpa siempre es de otros y esos otros siempre se llaman Partido Popular. Y, miren, no, la culpa no es del Partido Popular. Que hoy nuestros funcionarios no estén cobrando determinados complementos, es la culpa del señor Sánchez, porque le ha tumbado las normas del parlamento valenciano. Que hoy el pago aplazado en los contratos no esté en vigor, es una cuestión del señor Sánchez, porque es quien le ha tumbado esas normas.

No vuelva usted a culpar al Partido Popular de aquello que tiene la culpa el señor Sánchez. Entérese, señor *conseller*, en España gobierna un partido socialista y, aunque no tengamos financiación autonómica, aunque no tengamos los ingresos prometidos por el IVA, aunque no tengamos los ingresos prometidos por la dependencia, quien gobierna es un partido socialista y, cuando el Partido Socialista gobierna, los valencianos tiemblan y lo pasan mal.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Ens dóna temps per a una següent intervenció. En este cas, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, la il·lustre diputada María de los Llanos Massó, per un temps màxim de cinc minuts.

Escoltarem la intervenció de la il·lustre diputada.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Señorías, el tema que nos ha traído aquí esta mañana es consecuencia del mantenimiento de un estado de las autonomías expansivo y con pretensiones de sustituir al gobierno español. Estamos ante un conflicto de competencias con el estado porque la estructura autonómica se ha dedicado a la *hiperregulación*.

Ya hemos escuchado las explicaciones del *conseller* respecto a las cuestiones que han suscitado su comparecencia y que se supone que estarán resueltas por la comisión bilateral y no sabemos si podrían llegar al Tribunal Constitucional.

Hemos asistido también a lo que estamos acostumbrados, es al «y tú más» entre el Partido Popular y el Partido Socialista. El Partido Popular dice lo mal que lo hace el Partido Socialista; el Partido Socialista, después de cuatro años, sigue diciendo que la culpa es del Partido Popular.

Pero a nosotros eso no es lo que nos preocupa. A nosotros nos preocupan otros aspectos de estas leyes, de estas leyes autonómicas. Para el grupo parlamentario de Vox, lo conveniente sería que pudiéramos acordar ya mismo la devolución de competencias al estado, por ejemplo las de la administración de justicia, afectada también por este contencioso, porque, pese a lo que ustedes piensen, no es más beneficioso que cada región legisle a su antojo. ¿Cuánto suponen de tiempo y de dinero estas comisiones bilaterales y todo este proceso? Y, por lo que acabo de escuchar, es lo habitual.

Señorías, los ciudadanos quieren soluciones a sus problemas y no todo este teatro. Sabemos que esto no lo quieren ustedes, está claro, pues su pretensión es seguir manteniendo este chiringuito autonómico a todas luces insostenible para España y la principal causa de desigualdades entre los españoles, porque hay demasiados políticos que verían peligrar su zona de confort. Pero, señorías, Vox no está aquí para defender la zona de confort de los políticos; Vox está aquí para defender la zona de confort de los ciudadanos.

Pero, al menos, pues, podrían aplicar los propósitos que el señor Puig mantiene para las diputaciones provinciales. Si estas, según él, deben de estar coordinadas con la acción del gobierno autonómico, pues, el gobierno autonómico debería de estar también coordinado con el poder central y así, pues, no pasarían..., no pasarían estas cosas. Cosas como, por ejemplo, que desde la Generalidad Valenciana se establezcan complementos específicos para el cuerpo nacional de médicos forenses diferentes a los que tienen en el resto de España. Siguen formando parte del cuerpo nacional del estado, pero están sometidos, desgraciadamente, cada uno al libre albedrío de la autonomía en la que vivan. Los médicos forenses, los cuerpos generales de funcionarios de justicia, que también han sido transferencias autonómicas, pero siguen siendo cuerpos nacionales. Por eso, carece de sentido que, desde esta administración, se establezcan complementos retributivos que los hagan diferentes a los establecidos en otras partes de España. No se puede tolerar que cuerpos únicos nacionales y para el mismo trabajo existan sueldos diferentes. Esto, señorías, también es una forma de discriminación. Devuelvan competencias al estado o, por lo menos, actúen bajo coordinación estatal.

Similar conclusión podríamos extraer cuando hablamos de los funcionarios docentes de las universidades públicas para

quienes en la disposición adicional vigesimosexta crean ustedes un complemento de carrera profesional que les diferencia de los que están previstos para otros funcionarios del territorio español. No parece lógico, señorías, que un docente de la Universidad de Murcia tenga distinta retribución que un docente de una universidad pública de la Comunidad Valenciana.

Y podríamos seguir continuando con muchos sectores públicos, como puede ser la sangrante situación de nuestros cuerpos y fuerzas de seguridad del estado frente a sus correspondientes autonómicos...

Pero a la espera de que se pronuncien estas comisiones bilaterales y, en su caso –no creo que se llegue–, al Tribunal Constitucional, mención especial requiere la disposición adicional decimoprimer de esta ley de presupuestos.

Por lo visto, ustedes pretenden crear un oasis de morosidad en esta autonomía haciendo como si no existiera la Ley estatal 15/2010, de 5 de julio.

Nada menos que hasta 10 años pretenden ustedes poder retrasar los pagos, en lugar de hacerlo en los días que prevé la ley estatal. Vamos, que ustedes pretenden ponernos a la cabeza de España, pero a la cabeza de la morosidad.

¿Cómo se puede pensar algo tan absurdo? ¿Qué imagen creen que está dando nuestra autonomía a las empresas, a las pymes o a los autónomos que pretendan trabajar en la Comunidad Valenciana?

A nosotros no nos corresponde, como es lógico, sentenciar sobre la constitucionalidad o inconstitucionalidad de estos preceptos o disposiciones. Pero sí es nuestra obligación intentar en la medida de nuestras posibilidades que este fallido modelo autonómico deje de ser un pozo sin fondo para los ciudadanos y la principal causa de problemas y desigualdades.

Y voy finalizando. Un último deseo... un último deseo, y es que ojalá los distintos gobiernos nacionales hubieran tenido o tengan la valentía de preguntarse sobre la presunta inconstitucionalidad de algunas leyes, decretos y normas autonómicas claramente discriminatorias para los ciudadanos.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria. (*Aplaudiments*)

Senyories, són les 11:55. Anem a fer un recés. Per a aquells que vullguen concentrar-se ens trobarem en la porta principal de la nostra seu.

Se suspén la sessió durant 10 minuts.

(*Se suspén la sessió*)

(*Es reprén la sessió a les 12 hores i 10 minuts*)

El senyor president:

Senyories, anem a continuar la Diputació Permanent. Ara, amb la intervenció del Grup Parlamentari Ciudadanos.

Té la paraula la il·lustre diputada Ruth Merino.

La senyora Merino Peña:

Gracias, señor presidente.

Buenos días a todos.

Buenos días, señor *conseller*.

En primer lugar, agradecerle el que esté hoy usted aquí compareciendo y ofreciéndose a dar explicaciones sobre un tema que nos parece preocupante y que nos parece importante, aunque usted lo quiera dotar de la mayor normalidad diciendo que esto son cosas que pasan y, por lo que vemos, son reiteradas todos los años que..., bueno, estos últimos años al menos, y se lo agradecemos especialmente porque bien podría usted, o bien podrían ustedes haber hecho lo mismo que han hecho con el resto de solicitudes de convocatoria, convocatoria de Diputación Permanente, que hemos solicitado desde nuestro grupo y que ha sido ignorándolas o denegándolas.

Suponíamos –y ha quedado patente que así era– que a esta sí que habían accedido a venir porque consideraban que tenían los argumentos necesarios, como así se ha visto, que usted ha ido desgranando cada uno de los puntos para que quedara todo más o menos claro y que no se le pusiera en ningún aprieto o en ninguna situación controvertida.

Pero, mire, nosotros pensamos que únicamente con el hecho de que el Gobierno de España, que es de su mismo color político, le tenga que decir que varios artículos de la ley de presupuestos, o la ley de acompañamiento, pudieran resultar inconstitucionales, solamente que se lo planteen ya es como para sentirse incómodo, aunque parece que con ustedes no va, parece que no va la cosa, que no tienen que dar más explicaciones..., digo que sí, que voy a comparecer una de las veces, y aquí paz y después gloria porque doy cuatro explicaciones y todo queda claro.

Pues, mire, yo me alegro, nosotros nos alegramos de que esas discrepancias estén en vías de solucionarse, vean que las pueden aclarar, que les pueden convencer de que son criterios interpretativos o la razón que le quieran dar, porque ¡qué mal!, ¿no?, que tengan que darles semejante toque de atención que puede sacar los colores a cualquiera. Yo creo que es para sacar los colores a cualquiera que el Gobierno de España continuamente tenga que estar alegando este tipo de temas.

Y además, ¿cómo no?, en más de la mitad de los artículos cuestionados el tirón de orejas tiene que ver con exceso de gasto. ¡Qué sorpresa! ¡Con lo comedidos que son ustedes con el tema del exceso de gasto! ¿Quién lo iba a decir? Pero es que, en fin, últimamente todo son llamadas al orden por estos mismos temas: presupuesto de ingresos ficticio; exceso de gasto; déficit que se incrementa; deuda que no

deja de crecer; y para terminar de cubrirse de gloria se hacen un bonito autoregalo, señores del PSPV, señores del *botànic*, en forma de megaestructura institucional en la que caben todos, incluidos sus nuevos amigos de la extrema izquierda, aunque, bueno, lo de extrema izquierda pues hay algunos que ya parece que le están empezando a coger el gusto a la moqueta, pero, bueno, más todos sus amiguetes, se lo envuelven bien bonito en forma de necesidad y se van a celebrarlo a Montanejos. Todo muy previsible.

Pues la verdad es que a nosotros nos parece una vergüenza. Pero, claro, cuando alguna de sus dirigentes dice «que mil millones no son nada, chiqui», pues ¿qué son cuatro millones más cada año de legislatura?, que es lo que nos va a costar a los valencianos la subida de altos cargos de un 34 %, o de asesores de un 57 %, añadido a los incrementos que ya hubo en la segunda parte del *botànic I*, que nosotros ya venimos denunciando. Estos cuatro millones de más al año deberían pasar totalmente inadvertidos y ser totalmente inocuos.

Pues, mire, para nosotros ni es inocuo ni pasa inadvertido, y estoy segura de que ni los valencianos ni nosotros vamos a pasar por alto su falta de decoro, por llamarlo de una forma suave, al tener la desfachatez de seguir engrosando la administración autonómica con altos cargos y asesores, mientras que existen grandes problemas del día a día por resolver. Por ejemplo, que las sesenta y seis mil personas o más que están en listas de espera tienen que esperar ahora dos semanas más que hace un año para ser atendidos o ser operados; o los miles..., que superan los diez mil, todavía niños que estudian en barracones, eso sí, se sustituyen barracones viejos por unos barracones esta vez nuevos de cara al próximo curso político, perdón, curso escolar.

Pues, bueno, cada una de estas personas que están en lista de espera, vamos, los niños que están estudiando, se merecen toda su dedicación y todo su buen hacer para que se dejen de tomar decisiones muchas veces con motivos ideológicos y se tomen con motivos de eficiencia y de eficacia, porque lo que necesitan es que estemos con ellos ayudándoles en su día a día. Todo esto es más de lo mismo, estas discrepancias manifestadas por el ministerio de Hacienda son una muestra más de la gestión ineficaz de los recursos que se poseen.

Y ya le anticipo, si quiere, porque supongo que en su turno de réplica hará referencia a la infrafinanciación, que efectivamente estamos totalmente de acuerdo: la Comunidad Valenciana está infrafinanciada, necesitamos ya que se reforme el sistema de financiación. Mucho me temo que con el poco caso que hizo ayer el presidente en funciones, Pedro Sánchez, a este tema y a la Comunidad Valenciana, lo vamos a tener complicado, pero ustedes son los primeros que pueden empezar desde ya a reclamar esta reforma del sistema. Nosotros estamos de acuerdo, así que, si quiere, en su turno de réplica se puede ahorrar el recurrir al tema de la infrafinanciación.

Igual que también sabemos, igual que estamos infrafinanciados, también sabemos que el hecho de estarlo no le da carta blanca a usted para poder seguir gastando más y peor cada vez, porque hacer esto es una gran irresponsabilidad. Y ¿qué ocurre cuando uno es irresponsable? Pues que vienen las comisiones bilaterales, viene el estar en el punto de mira del AIREF y los titulares, un día tras otro, que nos sacan los colores a los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

En este momento, después de verano, empezaremos – supongo – en breve con los presupuestos del año que viene, y yo..., me gustaría saber si esta vez van a ser ustedes responsables en la elaboración de estos presupuestos; si van a ser vigilantes y a observar debidamente el cumplimiento del resto de las normas; si van a tener en cuenta el objetivo de déficit de la regla de gasto; o, por el contrario, van a seguir inflando ficticiamente los ingresos y gastando por encima de lo permitido y por encima de sus posibilidades porque, si es así, en breve volverán los titulares con los reproches, críticas y correcciones que tanto nos avergüenzan y, de hecho, esos titulares nunca se han ido.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuem amb la intervenció dels grups parlamentaris. Ara, la intervenció d'Unides Podem.

Té la paraula l'il·lustre diputat Ferran Martínez.

El senyor Martínez Ruiz:

Gràcies, president.

Bé, en primer lloc, agrair-li al conseller d'Hisenda i Model Econòmic la seua compareixença i les explicacions donades.

Aquesta sol·licitud de compareixença –com vostés saben– ve motivada per la gran preocupació que li origina al Partit Popular, també a Ciudadanos i a Vox, la constitucionalitat de la llei de pressupostos per al 2019 i la corresponent llei d'acompanyament. Estan preocupats perquè hi hagen suficients polítiques locals en els nostres municipis, per les retribucions dels treballadors públics o per les garanties sobre els productes agroalimentaris. S'ha vist en les seues intervencions; ni una sola al·lusió a cap d'aquests problemes. Els valencians són sempre el subjecte omès en les seues intervencions.

Per cert, també m'agradaria dir-los que en el BOE, en què el Govern d'Espanya el 24 d'abril obria la comissió bilateral amb la Generalitat Valenciana, també ho feu ja amb una altra comunitat autònoma, amb Múrcia, i també per la llei de pressupostos del 2019. ¿Qui governa en Múrcia i qui governarà a partir d'ara? ¿Estan igualment preocupats per la comissió bilateral en Múrcia?

Al Partit Popular i a Ciudadanos els preocupa molt que es complisca la Constitució. Com són constitucionalistes, que només pacten amb constitucionalistes, supose que Vox també deuen ser constitucionalistes, constitucionalistes i demòcrates de tota la vida. Són constitucionalistes, coherents, que mai acceptarien que es posara en dubte, per exemple, l'article 35.1 de la Constitució que garantix el dret al treball amb un salari suficient; mai permetrien que es posara en dubte l'article 47 de la Constitució que parla del dret a un habitatge digne; o l'article 50 que parla del dret a unes pensions adequades i degudament actualitzades.

Miren, senyories, a nosaltres ens preocupa que es complisca la Constitució, però ens preocupa que es complisca tota la Constitució; ens preocupa també que el Govern d'Espanya convoque la comissió bilateral; ens preocupa que puga qüestionar-se, per exemple, la disposició addicional cinquena de la llei d'acompanyament dels pressupostos que estableix un pla de salut bucodental; ens preocupa perquè esta es una mesura que nosaltres vam proposar i acordar per a aquests pressupostos perquè molta gent no pot permetre's anar al dentista i volíem garantir que pogueren fer-ho a través de la sanitat pública, perquè ens preocupen estafes com les d'IDental que afecten a milers, i milers, i milers de valencians que, a dia de hui, a penes poden mastegar el que mengen o que els fa vergonya somriure perquè els van estafar, i els estafaren perquè són pobres.

Senyories, no juguem amb igualtat de condicions i ho sabem. Les coses són diferents si governa el Partit Popular amb Ciudadanos i amb Vox que si governa el botànic. Portar a terme polítiques que milloren la vida de la gent sempre és més difícil que desmuntar-les, ho estem veient ja mateix en l'Ajuntament de Madrid. Dir no a tot és molt més simple que atrevir-se amb el sí.

Per a nosaltres és tot molt més difícil perquè, al mateix temps, hem de salvaguardar les institucions, hem de cuidar-les, hem de protegir-les, però també hem de posar-les al servei del que ens demanda la societat.

I en eixe equilibri és en el que es mou el govern del botànic, i el govern del botànic no l'encertarà sempre; però sempre, quan l'encerte i quan s'equivoque, ho farà pensant en els interessos i en el benestar dels valencians. I això ja és molt més del que es pot dir d'aquesta oposició.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Martínez.

Per a fixar posició sobre esta compareixença, en nom del Grup Parlamentari Compromís, té la paraula la il·lustre diputada Aitana Mas.

La senyora Mas Mas:

Gràcies, president.

Bon dia a totes i a tots.

Senyories.

Conseller.

Bé, jo sí que volia plantejar evidentment una qüestió que ja ha apuntat el conseller, i és que pense que en ningun moment s'ha qüestionat la importància de la informació que hui el conseller ens ha portat, el que qüestionem és la urgència.

Jo, la veritat, ¿què vol que li diga? No sé si haguera pogut passar el mes d'agost sense saber si havia hagut un acord o

no en la caça de la tórtora europea, o amb temes de qualitat agroalimentària. ¡Clar que són importants! ¡Evidentment que són importants! I s'ha de parlar d'això, ¡evidentment que sí! El que estem qüestionant és la urgència total per a vindre ací i fer una intervenció que res té a vore en qualsevol dels punts de la llei de mesures i pressupostos, dels concrets punts que ha apuntat el conseller Soler.

Per tant, vosté diu que vol més compareixences dels consellers, evidentment que sí, però també té altres opcions i altres mecanismes per a demanar eixe tipus d'informació que per això és vosté diputat autonòmic.

D'altra banda, evidentment, una comissió bilateral, doncs, com bé s'ha dit, és un mecanisme més per a evitar eixa conflictivitat processal. Per tant, tampoc és una qüestió extraordinària sinó, més bé, una eina de treball, de consens, de diàleg i –diguem– d'arribar a acords i de mediació.

D'altra banda, clar, és que es parlen de comptes ficticis, de balafament, clar, però és que precisament parla d'eixes qüestions un partit que ha governat més de 20 anys en la Generalitat Valenciana i que ha deixat en un estat d'emergència social al poble valencià. I, clar, quan parlem de deutes dels grans projectes i d'eixos més de 40.000 milions d'euros de deute que tenim en les arques valencianes, això també implica obviament una..., bé, un entrebanc en la mateixa gestió del govern que ve posteriorment.

Perquè, mire, a més, se m'ha oblidat dir-li..., m'ha resultat estrany que vosté parlara que el 25 d'abril plantejara eixa comissió, la compareixença urgent del conseller i, després, el 27 de juny. Jo m'he llegit una acta del 24 d'abril, d'una compareixença del senyor Soler parlar sobre el pla d'ajust de la Generalitat. Clar, no vullga fer vore que els consellers no passen per aquí perquè, a més, va haver-hi una última comissió el 24 d'abril, precisament del mateix conseller, a quatre o cinc dies de les eleccions autonòmiques. Per tant, aquí s'han rendit comptes fins a l'últim moment, i crec que això s'ha de dir i s'ha de saber.

Però, clar, com deia, el govern del botànic ha sigut un govern que ha volgut escoltar, i ha volgut escoltar independent del color polític. I hui el conseller Soler ha plantejat qüestions importantíssimes per a molts dels ajuntaments d'esta comunitat, ajuntaments de qualsevol color polític que han posat damunt la taula, per exemple, en el tema de la policia local, un problema sistemàtic a l'hora de poder atendre les necessitats de la ciutadania valenciana; i més, i anem enllà, si comptem amb el decret del mes de febrer, del 22 de febrer de 2019, amb la possibilitat que obria la Generalitat perquè els municipis xicotets, aquells que tant els preocupen a vostés també, que pogueren ficar a interins, a policies interins, sobretot, a més, en aquells municipis que tenen una qüestió molt bàsica que cobrir, que són les necessitats per exemple en etapes estivals, i on dupliquen la seua població.

Però és que, si vostés no volen escoltar això, a mi m'agradaria parlar no només de les dificultats que tenen els ajuntaments en qüestions de personal, siga policia local o siga l'esquelètica plantilla que poden tindre, a més afectada per la taxa de reposició imposada pel seu partit a nivell central, sinó que, a més, en la mateixa Generalitat tenim problemes estructurals de personal perquè els seus govern anteriors no han fet absolutament res per a pal·liar eixa situació.

Però és que a més vosté ens interpel·la dient que nosaltres..., que no ens escolta. Doncs probablement s'està perdent vosté les actualitats polítiques dels últims dies, en les quals a més Compromís, de la mà del nostre diputat nacional, està reclamant al possible govern del Partit Socialista mesures molt concretes: una compensació transitòria mentre se construeix un nou sistema de finançament; que l'estat arribe a eixa aportació del 50% en matèria de dependència que ha d'aportar; a més, que reconega el deute il·legítim, i, per no ser menys, també les inversions d'acord al pes poblacional que té i que necessita eixe 11% o 10,7% aproximadament de la població valenciana, i que a més afecta especialment les comarques alacantines.

Per tant, no me parle vosté tampoc de governs opacs, perquè si entrarem..., després no volen escoltar parlar de la corrupció. Però, en fi, crec que són moltes mesures –me passe ja del temps.

Evidentment que sí, no només li ho dic a vosté, és que vosté m'ha dit que no li escolte, que Compromís no se li escolta; se li escolta. I les mateixes reclamacions que acabe de dir ara, també li les trasllade al conseller Soler perquè eixa negociació amb el govern de l'estat siga ferma en matèria d'infrafinançament o del nou sistema de finançament autonòmic. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre diputat José Muñoz.

El senyor Muñoz Lladró:

Hola. Buenos días, a todos y a todas.

Esto es una comparecencia solicitada por el Partido Popular. Una comparecencia que yo creo ya que ha aludido que urgente, urgente no es. Es importante, es cierto. Y creo que entra dentro de la estrategia de generar una realidad paralela en la Comunitat Valenciana por parte del Partido Popular, una realidad paralela que intentan hacernos creer a los ciudadanos que vivimos prácticamente una situación de estado de emergencia en todos los sentidos.

Es verdad que se está produciendo una... podemos llamar una «balonización» de la política, en la que esto se trata de generar realidades diferentes, artificiales, paralelas, en las que se genere un conflicto o intente generarse un conflicto dentro de la sociedad para conseguir réditos políticos. Y eso no es una cosa que es de ahora, ha pasado toda la vida, y en mi opinión, y en opinión del Partido Socialista, eso es hacer mala política.

Mala política porque se basa en una serie de falsedades que, haciendo un uso «goebbeliano» de la comunicación política, intentan repetir mentiras para confundirnos y que al final acaben pareciéndose o siendo realidades que en la práctica no lo son.

Y las voy a contar una a una, en la idea de lo que ha hecho el *conseller* de Hacienda.

Lo primero es que se alude a que aquí no hay separación de poderes. Si somos estrictos en la aplicación del Reglamento, hoy el *conseller* comparece, y lo ha dicho, muy satisfecho, muy contento de hacerlo, pero lo hace porque los grupos parlamentarios han aprobado y han acordado que el *conseller* comparezca. Por tanto, el poder legislativo decide que el *conseller* de Hacienda comparezca ante nosotros. Por tanto, no podemos hablar de que no haya un respeto a la separación de poderes. En cualquier examen de Derecho Constitucional algún miembro de esta comisión sería suspendido, seguro.

En segundo lugar, se alude a una falsa opacidad por parte del Consell. Yo me voy a remitir a las cifras: 20 años de gobierno del Partido Popular, 14 diputaciones permanentes; 4 años de gobierno del botànic, 6 diputaciones permanentes. Por cierto, dentro de esas diputaciones permanentes ha comparecido el *president* de la Generalitat. Cuando –creo que fue el año pasado– hubo los incendios lamentables en Llutxent y vino aquí a comparecer. En 20 años de Partido Popular nunca, y fíjense si pasaron cosas, eh, y si hubo noticias en la prensa aludiendo a casos de extrema gravedad y urgencia, nunca en 20 años del Partido Popular un *president* de la Generalitat ha comparecido en una diputación permanente. Segunda falsedad.

Tercera falsedad. Las comisiones bilaterales son una suerte de, no sé, cataclismo político entre administraciones. No, las comisiones bilaterales... Puedo entender incluso, fíjense, que esto lo hagan partidos que acabaran de llegar y que creen en el adanismo político, que todo empezó con ellos. Pero las comisiones bilaterales en el caso de partidos de gobierno, como es el Partido Popular, que ha gobernado durante tantos y tantos años aquí y gobierna en muchas comunidades autónomas y, por cierto, donde se celebran comisiones bilaterales, en Murcia, en Galicia o en Madrid, con el estado, pasa, eso pasa, que aquí se sorprendan ustedes de que haya comisiones bilaterales en las que hay discrepancia entre el gobierno autonómico y el gobierno del estado, y se resuelven. Que, por cierto, también hablaré de eso ahora.

Pero, fíjense, están intentando generarnos una realidad paralela. ¡Y qué bueno que haya comisiones bilaterales! ¿Saben cuándo no había comisiones bilaterales? ¿Saben cuándo se acudía directamente a un recurso ante el Tribunal Constitucional? Cuando la Generalitat Valenciana, en el primer gobierno del botànic, decidió implantar, reimplantar –perdón– la universalidad de la sanidad pública, el Partido Popular decidió ir directamente con un recurso ante el Tribunal Constitucional, había no había comisiones bilaterales. Y, fíjense, yo puedo entender que haya discrepancias entre el estado y la comunidad autónoma en materia competencial o en materia de que hayan determinadas cuestiones pues que deben ser dirimidas en el seno de esa comisión, pero lo que no puedo entender es que haya recursos de inconstitucionalidad por temas ideológicos, porque en ese caso sí que había un tema ideológico, porque el Partido Popular en ese momento decidió que la sanidad pública debía de dejar de ser universal, y el gobierno del *botànic* decidió reimplantarla, y ahí, por motivos ideológicos, sin comisiones bilaterales mediante decidieron acudir directamente ante el Tribunal Constitucional.

Por tanto, aludiendo a las aclaraciones que ha hecho el *consejler*, todos los conflictos de la ley de medidas fiscales están resueltos. Y de la ley de presupuestos, si no me equivoco, creo que hay uno y está en vías de solución. No hay gravedad, no hay esa urgencia. Es que incluso se están utilizando los instrumentos lógicos, los mecanismos constitucionales, constitucionales, que nos llenamos muchas veces o algunos se llenan la boca hablando de Constitución. Esto es también aplicar la Constitución, ejercer las comisiones bilaterales.

Miren, yo solo les digo una cosa a los diputados que hoy estamos aquí. Generar conflictos sociales artificiales, realidades paralelas artificiales, es mala política, pero es peligrosa porque hace daño a las instituciones. Porque la ciudadanía no entiende que los políticos estemos aquí, y eso así se lo transmitieron al CIS previamente a las elecciones en el último estudio, en el que dijo que el tercer problema de la ciudadanía española eran los políticos. Hacer mala política, generar conflictos artificiales genera cabreo y genera desconfianza en las instituciones. Así que, por favor, seamos todos un poquito más serios, y especialmente le pido responsabilidad a aquellos partidos que han ostentado el gobierno durante tantos y tantos años.

Y acabo ya solo con una frase que yo creo que se ha dicho alguna vez en este parlamento, pero yo creo que es importante, y la decía Groucho Marx, que para esto era muy certero. Y decía eso: «La política es el arte de buscar problemas, encontrarlos, hacer un diagnóstico falso y aplicar remedios equivocados».

Por favor, cuando vengamos a diputaciones permanentes, ni diagnósticos falsos, ni problemas artificiales, pero siempre soluciones.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyoria.

El senyor conseller, l'honorable conseller, farà una resposta conjunta a les intervencions dels grups parlamentaris.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies a tots els que han participat en el debat de hui, sincerament, moltes gràcies. Però crec que és important que les seues senyories coneguen la realitat abans d'aventurar-se a fer afirmacions irresponsables amb l'única intenció de traçar o tractar de qüestionar de manera maliciosa la legalitat i fins i tot la voluntat política i reivindicativa d'este Consell.

Cal que coneguen que per a l'exercici 2019 al conjunt de les comunitats autònomes únicament s'han aprovat, incloent la nostra, deu lleis de pressupostos, i totes elles, les deu, les deu, han sigut objecte de requeriment per part de l'Administració General de l'Estat, algunes d'elles, per cert, en comunitats

governades pel Partit Popular, com d'alguna manera ho ha subratllat el diputat José Muñoz.

Així trobem en total que s'han manifestat objeccions: en Astúries, 5 disposicions afectades; i en Balears, 6; Canàries, 12; Cantàbria, 2; Extremadura, 2; Navarra, 1; Madrid, governada pel Partit Popular, 1; Galícia, governada pel Partit Popular, 2; Múrcia, també governada pel Partit Popular, 6; València, Comunitat Valenciana, 4.

En la mesura que ha qüestionat totes i cadascuna de les diferents lleis de pressupostos aprovades per les comunitats autònomes per al present exercici, dues són les conclusions que almenys podem extraure d'este context:

La primera. L'extremada cura que manté l'Administració General de l'Estat per assegurar que la normativa pressupostària s'adequa als límits que en matèria d'increment salarial de caràcter general s'establix amb el caràcter de bàsic en la seua normativa pressupostària anual per al present exercici del Real decret llei 24/2018, de 21 de desembre. Un marc, per cert, que a la Comunitat Valenciana el Partit Popular i Ciudadanos han contribuït de manera especial a fer-lo més estret, bloquejant el Grup Popular i el Grup de Ciutadans, bloquejant al Senat l'augment del sostre de dèficit que ja havia autoritzat Brussel·les, impedit, impedit, senyories, que la senda d'estabilitat passara de l'actual 0,1 al 0,3, el que hauria suposat per a la Comunitat Valenciana 237 milions, 237 milions addicionals que hagueren pogut disposar en una situació d'infrafinançament –això és molt important–, si el desig és òbviament posar la despesa per càpita o convergir a la despesa per càpita mitjana de les comunitats autònomes, cosa que encara que no hem aconseguit, com ara explicaré.

I, en segon lloc, com a conseqüència immediata ja he expressat que la nostra norma pressupostària anual no té res d'especial respecte a la resta de comunitats autònomes. En tal sentit, hem d'entendre el procediment que ens ocupa com a normal, com a normal, subratlle, en el marc de relacions de cooperació entre l'estat i les comunitats autònomes, i està molt bé que en un estat compost, com l'estat espanyol, hi hagen eixes comissions bilaterals, això dona normalitat, normalitat. Que no volien comissions bilaterals? Però, anem a vore, de què estem parlant? No són només un mandat constitucional, és un mandat de trellat, de trellat polític entre un estat compost de diverses administracions, de trellat.

Dit això, el que més em sorprèn és que amb un historial com el seu, senyories del Partit Popular, partit de govern, encara s'atreixen a plantejar dubtes sobre les comissions bilaterals, els seus continguts o la legalitat de l'actuació del Consell. Perquè la diferència entre vostés i nosaltres és que, com ja els he dit fa un moment, les comissions bilaterals que nosaltres celebrem amb l'estat es referixen a aspectes tècnics, i no, com ha subratllat molt bé el diputat José Muñoz, com els de caràcter ideològic.

Vostés, no obstant això, crec que no poden dir el mateix. Les discrepàncies que se plantejava el govern central del seu mateix partit, quan estaven vostés al Consell, van acabar en alguna ocasió en un recurs d'inconstitucionalitat, que a més van acabar perdent, van acabar perdent. I amb això m'estic referint, per exemple, a la Llei de mesures fiscals 5/2013, de 23 de desembre. Si volen parlar del resultat de les comissions bilaterals, que és el que veníem a fer hui ací –supose–, em

permetran recordar-los la comissió bilateral que van portar a terme vostés, on van estar incapaços d'arribar a cap acord amb l'administració de l'estat, en aquell moment governada pel Partit Popular.

Anem a vore, aproven vostés una llei de mesures que feia previsió per a 2013 de l'establiment d'un tribut sobre dipòsits bancaris, que altres comunitats autònomes venien recaptant –atenció– des de l'any 2002, com és el cas d'Extremadura, posteriorment d'Andalusia i Canàries. Una recaptació que vostés van estar anys deixant perdre, literalment, deixant perdre, com si mos sobraren els diners, com si ací estiguérem super ben finançats, fins i tot a vetar la seua regulació, tal i com demanaven des de l'oposició els altres grups parlamentaris. I no una, sinó dues vegades també en el debat de política general l'any 2013. Però és que no només no actuen quan ho han de fer sinó que a més de fer-ho tard ho fan malament. I amb unes conseqüències econòmiques que han de córrer a compte sempre dels mateixos!, dels ciutadans i les ciutadanes valencianes. Perquè després que altres comunitats autònomes hagueren introduït este impost en els seus territoris, al desembre de 2012, en plena crisi, el govern central de Mariano Rajoy aprovà un impost estatal sobre els impostos bancaris, amb un tipus fiscal del 0%, per a bloquejar la possibilitat que unes altres comunitats pogueren instaurar este gravamen.

Però, clar, senyories, ací van deixar passar vostés més de deu anys des de l'entrada en vigor d'este impost en comunitats autònomes com Extremadura, deixant perdre diners per als valencians i balafiant aquells dels quals disposaven en projectes de curt recorregut, nul retorn econòmic i sense benefici de cap tipus per als valencians.

A més, en regular-se l'impost estatal es van establir mesures de compensació a favor de les comunitats autònomes que ja havien establert el seu abans de l'1 de desembre de 2012, el que no era evident, el cas de la Comunitat Valenciana, i això que ja els ho havia advertit l'oposició.

I després, davant la lamentable situació financera en què estaven deixant una comunitat que havia de començar ja a fer front als desgavells de la seua pròpia gestió, se'n adonen de l'oportunitat perduda i redacten a la desesperada un article en la llei de mesures de 2013 per tractar de quadrar els comptes de 2014. I, clar, els van tombar. «Elemental, querido Watson», els van tombar. Van aplegar tard perquè ja estava en vigor l'impost estatal. No arribaren a un acord en el marc de la comissió bilateral, del que estem parlant, i aquest article de la llei de mesures del 2013 acaba declarat nul i inconstitucional davant del Tribunal Constitucional.

Però diguem-ho amb xifres, diguem-ho amb xifres, que ens ajudarà a tots a vore més clares les conseqüències. Durant el curt espai de temps que l'impost autonòmic va estar vigent va haver-hi –atents a la xifra– una recaptació de més de cent quaranta-dos milions d'euros, no de pessetes, d'euros, sempre cal matisar-ho, eh? Però esta quantitat mai va arribar a ingressar-se en les arques públiques per la nul·lilitat referida. I parlen vostés, com han estat este cap de setmana, del conte de la lletera, dels retalls dels valencians, dels retalls dels valencians... Vostés havien trencat el cànter i anaven deixant perdre milions d'euros per als valencians any rere any i balafiant aquells de què disposaven en megaprojectes dels quals els valencians no obteníem cap de benefici,

retallant en prestacions i serveis socials a famílies i dependents i al conjunt de la ciutadania.

Sis mil milions d'euros en retallades he llegit jo estos dies que diu el portaveu d'economia del Grup Popular? He! És que fa una mica de vergonya aliena, eh? Perquè, miren vostés, l'any 2015 la despesa no financera del pressupost va ser de 13.000 milions; l'any 2016, de 13.314; en l'any 2017, de 14.264; l'any 2018, de 15.224 i, l'any 2019, 16.700 milions. 6.000 milions diu vosté? No s'equivoque: 6.635 milions és la xifra de la inversió sanitària que fa aquest Consell, un 20,8% més del que feien vostés en sanitat en l'any 2015; 17.569 persones són les persones beneficiades per la llei valenciana d'inclusió posada en marxa per este govern del botànic. Des del juliol de 2015 s'han incorporat 62.869 beneficiaris en el sistema de dependència. La llista d'espera en dependència s'ha reduït respecte de setembre de 2015 en 24.534 persones, un 52,8%. I 1.400 milions són els milions que han deixat perdre vostés als valencians entre inversions i recursos en tombar els pressupostos generals de l'estat de l'any present. Vostés, Ciudadanos i Vox. (Pausa) Vox.

I això, a això hem d'afegir la comptabilitat de la corrupció sistemàtica portada a terme pel Partit Popular, que és caríssima. La corrupció és caríssima! El més car que n'hi ha és el frau fiscal i la corrupció. La resta són temes d'una altra magnitud.

El primer any vam haver de fer una provisió per als impagaments del compte general de 4.000 milions. Impagaments, no és corrupció, és impagaments, però 4.000 milions de provisió. O què és el que demanen vostés? Explique-ho clarament als valencians, quina és la seua proposta: el model popular del malbaratament a costa dels ciutadans?, retallar serveis públics?, gastar menys en el benestar dels ciutadans?, vol retallar per a l'estabilitat del pressupost o no?

I a la portaveu del Grup Ciudadanos, que s'estrena, volia recordar-li algunes xifres, perquè vosté ha parlat de..., malparlat, òbviament, valorant-ho negativament, del nombre d'alts càrrecs que tenim en el botànic II. Doncs jo volia dir-li algunes coses importants, perquè val la pena fer anàlisis comparatives, per a entendre on estem, no?

Per exemple, nosaltres tenim les mateixes competències que Extremadura, les mateixes. I tenim la mitat de funcionaris per mil habitants per a fer el mateix. Però en alts càrrecs, la Comunitat Valenciana té un alt càrrec per 36.231 habitants, 36.231 habitants; Andalusia, l'Andalusia de la trilogia esta que s'ha combinat ara, un alt càrrec per 32.624 habitants i, Múrcia, que està a punt de caramel, un alt càrrec per cada 24.237 habitants. Senyories, l'aritmètica és un element fonamental en democràcia, eh? Quan se critica, s'ha de criticar comparativament. S'estan autocriticant vostés, vostés en Andalusia? S'estan autocriticant en Múrcia? De què estem parlant? De què estem parlant?!

Anem a més, en eventuais. Ací tenim un eventual per cada 42.790 habitants, 42.790 habitants; en Múrcia, un eventual per cada 29.570; Aragó, un eventual per cada 21.000. En definitiva, si comparem observarem que estem parlant d'una de les administracions més austeres –repetisc– austeres, amb majúscula, a-u..., eh?, austeres, en gran, en (inintel·ligible) ... d'Espanya, cal dir-ho, cal dir-ho perquè és que si no ens equivoquem i ens autoenganyem. O siga, eixes són les xifres,

l'aritmètica que dia jo que és important en democràcia. Però és que jo diria més coses. Algunes xifres també els poden interessar, eh?

Mire, el botànic II, el botànic actual, en retribucions d'alts càrrecs i personal de confiança gasta 13.100.000 euros. Perdó, 13.700.000 euros. El Consell del Partit Popular de 2009, era 13.100.000 euros, en euros d'aquella època, perquè si ho fiquem en euros d'ara seria 14.300.000.

Més informació al respecte. El Consell del botànic II tindrà un màxim de 116 assessors, un assessor per a gestionar 190,5 milions d'euros d'un pressupost de 22.092 milions d'euros. Al Consejo de Gobierno de la Región de Murcia –està ahí al costat– i que té un altre color polític, que jo sàpiga, hi ha 61 alts càrrecs, hi ha 50 llocs ocupats per personal eventual. La font, vostés ho poden vore en el portal de transparència del govern de Múrcia. Per tant, tenen un assessor per a gestionar 93 milions d'euros d'un pressupost de 4.649 milions.

Seguim les comparacions? Però de quina broma estem parlant? De quina broma estem parlant? Però, anem a vore, si és que la situació és realment preocupant, preocupant perquè Goebbels ja va dir una vegada que repetint una mentira moltes vegades pot arribar a ser veritat. Doncs no. Ací val la pena portar les xifres i comparar-les de veritat.

La política, senyories, va de gent amb trellat, amb propostes lleials amb els valencians. Si vostés, senyories, de la dreta tripartida, que ara tant es preocupa per les comissions bilaterals, hagueren segut més diligents en la preocupació per obtenir ingressos tributaris i hagueren establert l'impost quan encara era possible en el cas del Partit Popular, abans que ho legislara l'estat, cosa que es venia anunciant, ara estaríem percebent, d'una banda, la recaptació de l'impost en els termes en què existix ara després que es modificara elevant el tipus del 0% al 0,03 i, d'altra, la corresponent compensació econòmica es va establir per a aquelles comunitats que l'havien regulat, com és el cas d'Extremadura, Andalusia i (*inintel·ligible*) ...

Per tant, la seua gestió, entre cometes, en xifres, és de 2014 a 2018 hem perdut, gràcies a vostés, 466 milions en la compensació d'un impost que d'haver estat regulat com tocava, quan ho demanaven la resta de grups parlamentaris, haguera suposat millors serveis per als valencians.

Vostés no només van malbaratar els fons de què disposaven els valencians. Tenien pocs recursos? Si sempre s'ha de ser curós amb els diners del contribuent, molt més quan n'arriben pocs, insuficients. Els diners del contribuent són sagrats. I si n'arriben pocs, podem dir, més sagrats encara.

Doncs, molt bé, van malbaratar els fons de què disposen els valencians. També ens privaren de millorar el nostre finançament i van acabar deixant perdre cada ocasió que van tindre d'augmentar els ingressos tal com continuen fent ara.

I, ara, senyories, senyories de la dreta, vénen amb la urgència de demanar la compareixença. Encantat de la vida! Ho he dit al principi, vindre al parlament és un plaer per a un demòcrata, per a un demòcrata, per a un membre d'un govern democràtic; un plaer vindre ací i debatre amb vostés. Per tant, no me sent obligat, en absolut, tot el contrari.

En este cas, sobre les comissions bilaterals, vindré ací totes les vegades que calga a explicar-los tot el que vullguen, no tinguen cap dubte, però després de relatar-los només una de tantes de les seues gestes –també li ficarem cometes a la paraula *gestes*–, encara no sé com tenen la barra d'entrar a qüestionar l'actuació d'este govern i la transparència de la seua gestió. És que no ho entenc! Sincerament. Tinguen vostés clar que este Consell farà ús de tots els instruments que permetrà el marc legal per a tractar de donar resposta a les necessitats dels valencians perquè és una qüestió de justícia, paraula important, eh?, això de la justícia, eh? La suficiència, l'equitat, principis constitucionals, article 156 de la Constitució, molt important.

I ací estem per a defensar tota la Constitució, com ha dit molt bé el representant de Podem, tota, també l'article 156, eh? I a diferència de vostés ho fem sense haver de comprometre resultats al balafament i sempre des de l'acord i el consens, si podem. Però, clar, com vostés munten un *tinglado* frontista, doncs, el que era possible la legislatura passada, a la millor ara no és tan possible. Jo estic una mica estupefacte perquè hem demostrat, el govern del botànic I, com de tantes coses podíem haver fet acords amb l'oposició. Esta temporada no sé si la cosa anirà de la mateixa manera perquè els aires que corren i el que sentim no van per ahí. Perquè sempre, des de l'acord i el consens, com hem dit tantes vegades, només des de l'acord i el consens es pot fer bona política, bona política per als valencians i les valencianes, que és el que cal.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

N'hi ha un..., possibilitat de rèpliques. En primer lloc, el representant del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

La verdad es que, señor Soler, para estar tan orgulloso de comparecer hoy aquí podía haber venido usted por su propio pie. No era necesario que lo trajéramos nosotros. De todas formas, también le tengo que decir que si tan contento está de comparecer cada trimestre en la comisión de hacienda, (*se sent una veu que diu: «Sí, señor.»*) cada trimestre. En lo que va de legislatura y la pasada, catorce trimestres, ha comparecido una sola vez, una de catorce. Por lo tanto, tampoco se ponga la medallita de lo contento que está usted hoy aquí.

Pero, mire, aparte, usted ha dicho alguna cuestión que creo que es significativa, independientemente de..., me lo va a permitir, pero es una cuestión meramente personal, me parece una falta de respeto traerse la réplica escrita porque dice bastante poco de lo que le interesa lo que el resto de parlamentarios diga aquí. Pero, en cualquier caso, eso es un tema personal mío. A mí no me suele gustar que la réplica venga escrita, porque creo que es un menosprecio a los que han hablado.

Pero, en cualquier caso, usted ha dicho algún tema que es interesante y es los pocos recursos y que hay que ser muy sufrido con el dinero público. Oiga, pues, explíqueles una cosa a los valencianos, ¿cómo es posible que usted se queje sistemáticamente de la falta de recursos y su primera medida sea el cuánto y el cuántos, señor *conseller*, el cuántos cargos ponemos y cuánto van a cobrar? ¿En qué estamos? ¿Hay pocos recursos o solo hay recursos para algunos? ¿Hay mala financiación o hay alguna financiación solo para algunos?

Aparte de todo esto, yo creo que ustedes se han perdido un poco. ¿Por qué estamos aquí? Aquí estamos porque el 19 de marzo, día de san José... ¿Se imagina un gobierno del PP que el día de san José abre una bilateral por la ley de presupuestos y la ley de acompañamiento? ¡Madre mía! ¡Qué desprecio a lo que significa ser valenciano! Pues, sí, el 19 de marzo un gobierno socialista decidió abrirle una bilateral. Claro, la bilateral hoy es una cuestión meramente técnica. Hace un par de años abrir una bilateral –y tengo ahí el diario de sesiones– era un ataque a la autonomía, un menosprecio político y social a los valencianos y un arma arrojadiza contra la actividad de este parlamento. Hoy es una cuestión meramente técnica.

Y usted nos ha venido a contar que hay cosas que se están solucionando. Mire, de la ley de medidas, de cuatro objeciones se han solucionado dos y dos no; y de la ley de presupuestos no se ha solucionado ninguna.

Oiga, ¿usted se puede dirigir a los funcionarios y a todos aquellos cuyos complementos están ahí y que el gobierno de Sánchez dice que es inconstitucional? ¿Lo están cobrando o no lo están cobrando? ¿Les ha dicho usted que no lo van a cobrar? ¿Por qué no se dirige a ellos?

Claro, y no le parece urgente que venga. Oiga, pero si es de sentido común, que esto es un parlamento. Mire, es que nosotros, le guste o no –y ahora esta legislatura usted también lo será–, somos parlamentarios, confeccionamos leyes, pero lo que no queremos es que un gobierno nos puentee, como hacen ustedes. Porque, cuando esa ley que emana de aquí se modifica, ustedes no dan cuenta a este parlamento y en eso consiste la actividad parlamentaria, en que ustedes den cuenta, porque es la segunda función de este parlamento: fiscalizar. Por lo tanto, no le sepa tampoco mal que vengan aquí.

La siguiente es que a usted ahora le parece *trellat...*, *de trellat polític* y que, como ha dicho antes, las bilaterales son meramente técnicas, ya no son ideológicas. Mire, le voy a leer solo algunas de las bilaterales que ha abierto el gobierno de Sánchez a este gobierno del *botànic*. Vamos a ver si son técnicas o son ideológicas.

Mire, la primera de ellas era una propuesta de Podemos, una proposición de ley sobre la titulación hipotecaria y defensa de los consumidores. La segunda de ellas fue contra la Ley de coordinación de policías locales. La tercera de ellas –y aquí está la señora vicepresidenta de la cámara– fue contra la Ley de ordenación del territorio, urbanismo y paisaje. La cuarta de ellas fue contra los derechos y garantías de la infancia y de la adolescencia. La quinta fue contra la de mediación de la Comunidad Valenciana. La sexta fue contra la igualdad de personas con LGTBI. Oiga, ¿esto es ideológico o es técnico?

Esto es lo que está haciendo el gobierno de Sánchez y ustedes el gran problema de todo esto es que se callan, que es sorprendente, es que se callan y siguen mudos. Usted aquí nos ha venido a hablar de si la abuela fuma. Oiga, no, que no, que no va de esto, que va de un gobierno, de un Gobierno de España que está tachando de inconstitucional unas normas que emanan del parlamento y que el parlamento no se entera, porque la negociación la hace el gobierno y no se lo dice. Por eso tiene que venir aquí.

Sí, además de todo eso, usted nos cuenta lo mal financiados que estamos y los cargos que ustedes tienen, nos parece fenomenal. Pero, mire, esa es la realidad. Y es que a ustedes no les gusta dar cuentas, no les gusta dar cuentas. Y lo que es urgente es que ustedes den cuentas y menos cuentos, señor *conseller*. Ustedes tienen que dar cuentas y el gobierno...

El senyor president:

Senyoria.

El senyor Ibàñez Bordonau:

...debe comparecer, por supuesto que debe de comparecer, para explicarles a todos los valencianos que hay un gobierno socialista en Madrid que tacha de inconstitucionalidad doce normas valencianas, doce son las que ha tachado...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

El senyor Ibàñez Bordonau:

...Por lo tanto, es normal que usted comparezca.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

En nom del Grupo Parlamentario Vox Comunidad Valenciana, per a rèplica, la il·lustre diputada María de los Llanos Massó té la paraula.

La senyora Massó Linares:

Muchas gracias, presidente.

Quería aprovechar estos minutos de réplica para agradecer al *conseller* que nos haya ilustrado, nos hemos enterado –nosotros que, como bien dice, somos nuevos– de cómo

funciona esto de las comisiones bilaterales de 2013 con el Partido Popular, de cómo el Partido Popular, pues, gastaba un dinero que no teníamos. Pero a mí me parece que grave es gastarse lo que uno no tiene, grave es perder dinero como ha acusado al Partido Popular, pero más grave todavía, teniendo la infrafinanciación que todos ustedes reconocen, que él reconoce, que se siga regando a todo el entramado de chirin-guitos con millones de euros de todos los valencianos. Yo agradezco al señor *conseller* que nos haya ilustrado sobre este tema.

También, con los datos que nos ha estado dando de la comunidad de Extremadura, de la Comunidad de Madrid, de la comunidad de Murcia, sobre el número de altos cargos, sobre el número de funcionarios, no hacen más que corroborar mi intervención anterior y es que el estado autonómico es insostenible. Los millones, los miles de millones de euros que nos cuesta el estado de las autonomías no lo podemos sostener los ciudadanos españoles.

Y sí, sí, hay que cumplir toda, toda la Constitución, desde el principio hasta el final. Y el principio es la unidad de la nación española. Eso se lo recuerdo a alguno de sus compañeros de viaje.

Hablaban de que también la Constitución recoge el derecho a la vivienda, el derecho a las pensiones, el derecho a los salarios..., su compañero de Podemos. Pues, bien, Vox también es constitucional en esos temas. Vox defiende la liberalización del suelo para abaratar el precio de la vivienda. Vox defiende una modificación del sistema de pensiones que el resto de partidos políticos es incapaz de decirnos a los españoles que está quebrado, que es insostenible, que no puede seguir así; nosotros defendemos una reforma del sistema de pensiones por un sistema mixto.

También hablaba del derecho a los salarios justos. Nosotros hemos demostrado que un *mileurista* español es un *dosmi-leurista* atracado por el estado. Los españoles, la clase media, la clase baja, los pequeños empresarios y los emprendedores no pueden vivir bajo este infierno fiscal a que nos tienen sometidos tanto los gobiernos del Partido Socialista y sus colegas de la izquierda radical y nacionalistas como los gobiernos anteriores del Partido Popular.

Y sí, señor, sí, somos constitucionalistas, desde el principio hasta el final. Y sí, queremos una reforma de la Constitución, pero con las herramientas que la Constitución, que la propia Constitución pone en nuestra mano para reformarla. Somos los únicos que, desde fuera de las instituciones, hemos defendido la legalidad constitucional vigente frente al acoso y al enfrentamiento que teníamos en Cataluña; los únicos, desde fuera de las instituciones, que hemos defendido la legalidad vigente. Y sí, señores, queremos cambiar la Constitución, pero, como digo, no saltándonos la ley, como están haciendo muchos de sus amigos y de sus compañeros de viaje preten-den, sino con la propia Constitución que nos da las herramientas para ello.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

En nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula la il·lustre diputada Ruth Merino.

La senyora Merino Peña:

Gracias, señor presidente.

Señor *conseller*, empezaré diciéndole que me parece que están ustedes aquí hoy haciendo, tanto usted como sus socios de Compromís y de Podemos –PSPV y Compromís, sobre todo–, un poco de trampa en la explicación de lo que está pasando hoy. Porque nos están echando en cara, sobre todo al PP, que ha sido el solicitante de esta diputación, que, como que esto no es urgente y que han tenido que venir porque somos como que muy pesados... Pero es que no hace ninguna referencia al resto de solicitudes de comparecencia que también hemos hecho o de otras comisiones, otras dipu-taciones permanentes y que no han tenido..., pues, eso, no han tenido a bien admitir y que estuviéramos hablando de otros temas que, a lo mejor, sí que son urgentes. Me parece que estamos empezando esta nueva legislatura con una falta de humildad y una falta de honestidad que es continuación de lo que venía ocurriendo en la anterior.

Mire, ustedes siguen anclados en el pasado porque no han querido dar explicaciones sobre ninguno de los temas que mi grupo parlamentario les ha pedido. Están aquí un poco casi por casualidad, esperando que llegue el verano y se nos olvide todo. Pero yo creo que los valencianos tienen derecho a que expliquen temas importantes, que me parece que nos vamos a tener que esperar, como lo ocurrido con À Punt, con este ente... (*Veus*) No, no, solamente estoy nombrando... (*Veus*)

El senyor president:

Senyories.

La senyora Merino Peña:

...Bueno.

El senyor president:

Li pare el cronó.

La interventent té tot el dret a fortificar la seua explicació en aquells punts que considere oportuns, com han fet, per altra banda, tots els intervinents.

Per tant, disculpe la interrupció i continue.

La senyora Merino Peña:

Es un ejemplo simplemente lo que estoy diciendo de que yo no voy a entrar a valorar si esta comisión o esta diputación

permanente su objeto era muy urgente o no lo era. Sé que hay otros... Porque están alardeando todo el rato con aspavientos y todo de la transparencia y yo creo que la transparencia brilla por su ausencia, porque hay muchas otras que sí que considero importantes, por ejemplo la de À Punt, que en un año de emisiones ha hecho mal todo lo que se podía hacer mal, y no han dado explicaciones. O sobre otro tema de candente actualidad, que afecta a las más altas esferas del Consell, y que no sé si vamos a tener alguna explicación de la persona concretamente afectada –no voy a nombrar a nadie, todo el mundo sabe de lo que estoy hablando.

No se puede ir presumiendo de transparencia si no se viene aquí a comparecer o si se suspende, durante siete o más meses, la labor de fiscalización y de control a los miembros del Consell. A mí me parece que eso no es transparente.

Y sobre la arquitectura institucional que ha nombrado antes, pues, digo lo mismo.

Ha comentado también que no se puede hacer crítica si no es comparativa. Yo estoy totalmente en desacuerdo. Se puede hacer crítica sin ser... Se pueden hacer comparaciones y está muy bien decir que hay otras comunidades que están mejor y nosotros estamos peor y que el número de funcionarios o el porcentaje de altos cargos por funcionario... Eso está muy bien. Pero la crítica tiene que ser teniendo en cuenta las circunstancias que tenemos en la Comunidad Valenciana.

Y lo que le he dicho antes, a mí me encantaría que hubiera dinero de sobra para que hubiera muchísimos más altos cargos o asesores y que todo el mundo tuviera empleo y muchos más funcionarios y todo fuera maravilloso, pero la situación es la que es. Entonces, cuando la situación es la que es, hay que acomodarse a la situación y no se puede gastar más y peor y ser irresponsable, que es lo que le he dicho antes.

Bueno, lo que le quería decir con todo esto es que estas no comparencias o estas no explicaciones lo que van a hacer es seguir llamándoles la atención del gobierno del estado, no tengo ninguna duda. Todo esto lo que hace es que se desconfe más de la gestión de este gobierno.

Bueno, yo tenía aquí incluso anotado reconocer que no estamos aquí para hablar de estos temas. Lamentablemente, tendremos que esperar hasta septiembre. Espero que sí, que en septiembre nos den explicaciones de muchos de los temas que nos hemos quedado con ganas de saber, por ejemplo, esa necesidad de hacer la arquitectura institucional que han hecho y que decía la señora Oltra el otro día porque era necesaria. En mucho de los casos no encontramos la necesidad, de verdad se lo digo.

Detrás de todo esto, encontramos la ineficacia, eso sí, de un gobierno que no sabe gestionar los recursos que tiene y que, además, ha heredado muchos de los vicios del PP, los han heredado, el PP los tenía y ustedes los mantienen. Y aprovecho para decirle que le viene muy bien, porque rellena más de la mitad de sus discursos y los de sus compañeros hablando del PP. Bueno, así es muy fácil hacer unos discursos larguísimos porque, como le decía antes, están anclados en el pasado con este tema.

Esperamos de verdad que la vuelta del verano, de este largo período de vacaciones que se han concedido, pues, se pongan

a trabajar de una vez por los valencianos y, concretamente, en este tema concreto de los presupuestos, que nos atañe más el día de hoy, pues, que sean diligentes, que no vuelvan a hacer promesas de gastos o inversiones que no llegan a ejecutarse ni que incorporen presupuestos de ingresos ficticios, porque el dinero público sí que es de alguien..., como dicen otras personas que no es de nadie, pues, sí, es de los valencianos que lo pagan con sus impuestos, religiosamente, y que esperan que hagamos entre todos su vida mejor.

Y quería aprovechar para decirle que, a diferencia de lo que usted comentaba el otro día en un medio de comunicación, que decía que íbamos a hacer una oposición destructiva, nosotros no hemos venido aquí a destruir nada, hemos venido aquí a aportar. Y, en todo lo que sea mejorar la vida de los valencianos, nos tendrán a su lado y nos encontrarán.

Y, pues, nada. Nada más. Esto no quiere decir, sin embargo, que no sigamos denunciando desmanes y que no sigamos denunciando despilfarros y brindis al sol en la elaboración de los presupuestos, concretamente, y que siempre los tendremos que denunciar, independientemente de que nuestra labor sea constructiva.

Nada más.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Algun grup parlamentari...?

Doncs, conseller, si vol tancar vosté el debat de la diputació permanent? Ara ja sí, amb un temps limitat de quatre minuts...

Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyories.

Vull reiterar el meu agraïment a tots els que han intervingut en el debat. Crec que han propiciat que el govern s'explique. I això és importantíssim.

Com ha dit molt bé la portaveu de Compromís, ho vam fer en els moments menys propicis des de l'interés electoral. (*Inintel·ligible*) ... quatre dies abans de les eleccions vam vindre ací a una diputació permanent a explicar coses.

Vull dir, si ha hagut un govern que realment ha propiciat el debat i ha propiciat la transparència, almenys des del punt de vista del debat parlamentari, és este... este Consell, que ho ha fet –torne a repetir– inclús quan electoralment podia no entendre's.

Per tant, transparència i, sobretot, conviccions de la democràcia parlamentària. Grans conviccions sobre democràcia parlamentària.

I volia dir algunes coses. He parlat del pla d'ajust; inclús, torne a repetir, en les pitjors condicions de l'ambient electoral. Però m'agradaria anotar dos coses en el poc de temps que tinc.

En primer lloc, que efectivament, i reitere, les discrepàncies que hi ha amb este govern són discrepàncies de caràcter tècnic.

Mire si són tècniques que, fins i tot, de les lleis que ha dit el senyor Ibáñez... de les lleis que ha dit el senyor Ibáñez, ha hagut acord en pràcticament totes al final. Fins i tot, avui hem sabut que LGTBI..., totes les discrepàncies s'han acordat en la comissió bilateral.

Imagine's si el to és diferent. No és una discrepància de caràcter ideològic. En cap de les lleis ha hagut una discrepància de caràcter ideològic en l'època en què ha governat l'esquerra en Madrid. No, ha hagut discrepàncies de caràcter tècnic. I no vull anotar presències d'ací d'exconselleres que ho han pogut rubricar, açò que estic diguent. Molt diferent. Perquè és veritat que les comissions bilaterals servixen per a això, per a dos mirades diferents sobre el mateix problema, des d'una administració o d'una altra, plantejar-se la possibilitat de convergir en un criteri únic que és bo per a tots.

Però mire, hi ha una altra cosa que també m'interessa molt subratllar hui ací, que és el tema: què hem fet durant els quatre anys? On no hem pogut..., perquè el senyor Rajoy no va complir una promesa que va fer en gener del 2017 per a poder tindre un nou sistema de finançament autonòmic el 31 de desembre del 2017. No ho va complir. I podia haver-ho fet.

I és que este govern per la via dels fets ha intentat lluitar contra la discriminació dels valencians i les valencianes acostant i convergint la despesa *per capita* a la mitjana espanyola. Perquè històricament des de principis dels temps, des del principi de les primeres transferències en sanitat i educació sempre hem tingut una despesa *per capita* per baix de la mitjana.

I ens hem acostat, hem convergit cap a la despesa. És possible, si tot va bé, que enguany, en l'any 2019, pugam arribar a la mitjana de despesa *per capita*.

Quin és el resultat de tot això si els ingressos són els que són? Que evidentment no ho podem convergir en el mandat del dèficit autoritzat. No podem, perquè si tenim menys diners, ingressos que la mitjana i volem convergir en la despesa mitjana, la cosa és ben clareta: el dèficit serà més gran que el de la mitjana.

Però jo els pregunte a les seues senyories: i açò que estic diguent jo... els motiva a reflexionar? Què han de dir-li al govern del Botànic quan ha desitjat i ha treballat durant quatre anys perquè la despesa *per capita* s'acoste o convergisca en la mitjana espanyola? O és que nosaltres no paguem els nostres impostos com tots els altres? Per què no podem gastar com la mitjana? A sant de què? Per què?

El problema està en un sistema absolutament injust que atempta contra l'article 156 de la Constitució. Però per la via dels fets.

Què passa? Que aixina i tot hem fet la quadratura del cercle, senyories, la quadratura del cercle: en l'any 2015 hi havia un 2,6% de dèficit en termes de PIB i, ara, en l'any 2018 era 1,3%.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, amb esta última intervenció finalitzem la Diputació Permanent.

Els recorde que tenim tot seguit una junta de síndics que es realitzarà a les 13:25. En 10 minuts ens reunirem en Junta de Síndics... en la sala de la Junta de Síndics.

(*S'alça la sessió a les 13 hores i 15 minuts*)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Morera i Català, Enric
 Salvador Rubert, María José
 Bellver Casaña, Jorge
 Cabedo Laborda, Cristina
 Arquillos Cruz, Luis
 Álvaro Cerezo, Mònica
 Barrachina Ros, Miguel
 Blanes León, Estefania
 Bonig Trigueros, Isabel
 Davó Bernabeu, Naiara
 Escrig Monzó, Sabina
 Ferri i Fayos, Fran
 Martínez Ramírez, Carmen
 Mas Mas, Aitana
 Mata Gómez, Manolo
 Merino Peña, Ruth
 Ortiz Vilella, Eva
 Peris Cervera, Rosa
 Serna Serrano, Toñi
 Ventura Campos, Mercedes
 Giraldo Jiménez, Yaneth
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Massó Linares, María de los Llanos
 Muñoz Lladró, José
 Pascual Pérez, Miguel

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
Subscripcions: Servei de Publicacions
de les Corts Valencianes
subscripcions@corts.es
Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València
Telèfon: 96 387 61 00
<http://www.cortsvalencianes.es>
Edita: Servei de Publicacions de les Corts Valencianes
ISSN: 1133-2492
Dipòsit legal: V-1013-1983



DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
Subscripciones: Servicio de Publicaciones
de las Corts Valencianes
subscripcions@corts.es
Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia
Teléfono: 96 387 61 00
<http://www.cortsvalencianes.es>
Edita: Servicio de Publicaciones de las Corts Valencianes
ISSN: 1133-2492
Depósito legal: V-1013-1983
